

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Den salig her og hisset er, som sig

Citation: Bording, Anders: "Den salig her og hisset er, som sig", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 319. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid133831/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

23.

Dersom nogens Hierte kunde
Smeltis aff attraa til dig
Oc hans øine sammelunde
øse flere wand aff sig
End till *Oceaner* rinde
Kunde hand dog ingen sinde
Suare dig med god beskeed
Till din store Kierlighed.

[68]

24.

Derfor alle Himlens [Himle]
Loffue dig saa frydelig
Englene i lufften wrimle
Siunge lett oc liudelig
Med *Music* oc søden tone
Loff skee Gud i Høien trone
Fred paa Jord oc Eenighed
Følcket welbehagelighed.

*Ps. XLX.1.**Ps. CXLVIII.2.**Rom. V.1.*

Finis

190.

[1]

Den 1. Psalme.

1.

Den salig her og hisset er, som sig
Ey slaar i raad med den ugudelig.
Og findes ey paa syndsens vrang baane
Blandt deres flok, Guds skik og ræt forhaane
Men al sin hu til Herrens lov har sat,
Og pønser derpaa baade dag og nat.

[2]

2.

Ret som det Træ, der ud ved klaren aae
Staar plantet smukt, det stedse grønnes maa,
J retter tid det modne frugter gifver
Ey noget blad derpaa forvisnet bliffver:
Saa er og hand, thi hvad hand gjøre vil
Og tænke paa det faar hand Lykke til.

3.

Men saasom skæl og afner lade sig
 Ved mindste veyr hensprede lettelig:
 Saa skal og den ugudelig omkomme,
 Og ey bestaa for Herrens ræt og domme,
 Ja Syndres navn, af den forsamlings tal
 Som elsker Gud og ræt, udslættes skal.

4.

Thi Herren selv, med hiertens velbehag,
 De frømmes iid og uforfalsket sag
 Anseer, og derpaa veed saa vel at skønne
 Og derfor dem ævindeligen skal lønne.
 Den Stund at de, som altid vandre paa
 Den syndig vej, med skiændsel undergaa.

[3]

191.

Den II. Psalme.

[3]

1.

Hvi fnyser saa den trodsig Hedensk hær
 Hvi monne sig og folknes tanker strecke
 Saa daarligen, til det forgiæves er,
 Og Gud til hevn og vrede kand opvekke:
 De store, som paa jorden konger ere
 Sampt Førsterne til aaben krig opstaa,
 Mod Himmelens almægtig Gud og Herre,
 Og mod hans Christ i raad tilsammen gaa'.

[4]

[5]

2.

Hvad (sige de) skal deres Lærdoms haand
 Os høye folk til tvang og trældom binde?
 Ney kommer frem, det Aag med væbnit haand
 Skal brydis, om vi ville frjhed vinde.
 Men Gud som i sin Majestetes sæde
 Sig har opsat, och deris daarskab seer,
 Ey skætter om huor stolte de fremtræde
 Men spodskelig ad dieris stempling leer.

[59]